

PIJAVICE NAD SANTA CRUZOM

MARKO POGAČAR

SADRŽAJ

ZA REVOLUCIJU JE POTREBNO DVOJE	2
Kulturna revolucija počinje s nama	3
66	4
Nedjeljom i praznicima	5
Lakoća i težina	6
Banderas kupuje komad kruha	7
Antidržavna ljubavna pjesma broj 7	8
Sex & violets	9
Ponekad nekome razbijem pičku	10
Velvet	11
Cante Chico	12
 AKSIOMI O NESTAJANJU I DRUGE PRIČE	 13
Još jedan aksiom o kretanju	14
Aksiom koji zrnca pijeska izjednačuje s krvnim	15
Aksiom o postojanju ili najbolje godine	16
Aksiom o primijenjenoj taksonomiji	17
Dvorište ili aksiom o boli	18
Sasvim korektan aksiom	19

Aksiom o ravnoteži	20
Željko (aksiom o nestajanju)	21
Aksiom o Arhimedu i tako dalje	22
Eshatološki aksiom	23
Aksiom broj četiri	24
Dijalektički aksiom	25
ELVIS	26
Elvis	27
Ventil	28
Bilanca	29
Memphis	30
Nepokretni pokretač	31
Razmišljajući o Elvisu	32
Ljeto	33
Neočekivana sila koja se iznenada pojavljuje i još jednom rješava stvar	34
KRATKA POVIJEST ISTINE	35
Kratka povijest istine	36
Elegija za japansku mafiju &	37
Orasi	38

400 kilometara od vode	39
Još jednom Apollo	40
Period	41
Kada bih mogao reći rodeo	42
Trgovali smo eterom	43
Hiroshima, Nevers	44
CESTA ZA KALIFORNIJU	45
Ne ne ne, nikakva sekta	46
Mandragora	47
Rampa ponekad može postati zid	48
Pošta	49
Invazija	50
Treba nam samo veća lopata	51
Još jednom	52
Prikolice	53
Nimalo ptica	54
Strategija je da nema strategije	55
STRATEGIJE NESTAJANJA	56
Jabuke	57

Artiljerijski anđeo	58
Profil	59
Teorija	60
Opruge	61
Temeljito	62
Moj ujak postaje drveni anđeo	63
Kriogenika	64
Što znači obrađivati svoj vrt?	65
Indijanci, dušo!	66
Četvrtak	67
San Sonje Henie	68
O volji	69
Plima	70
 CHET BAKER I ANĐELI NA STANICI METROA	 71
Škampi, pečena jabuka noći	72
Meci u linoleumu	73
Hamburgeri	74
Golem	75
Nebo nad Berlinom, kung fu čarolija	76
Chelsea Girls	77

Rijeke ljubavi, Chet Baker	78
Zastave	79
Rijeke	80
 SMRT IMA VIŠE ŽIVOTA NEGO MAČKA	 81
Naranče, Elvis i Smrt	82
Košer	83
Jedno	84
Egzistencijalno	85
Vrlo, vrlo hladan listopad	86
Ubrzo nakon ljeta	87
Onaj koji nas je spasio	88
Opravdano	89
 JEDNOSMJERNA ZA BARFLOOR	 90
Amerika	91
Jednosmjerna za Barfloor	92
Otkriće	93
Diplomacija	94
Razlog	95
Odoka, nigdje	96

Liftboj	97
3 x 3	98
Jednostavna	99
Domaća	100
Internacionalna	101
Jednostavna	102
Domaća	103
Internacionalna	104
Jednostavna	105
Domaća	106
Internacionalna	107
POSLJEDICE RANOG USTAJANJA	108
Doktrina	109
Škakljivo	110
Usputno	111
Istok	112
Njega ćemo jedno vrijeme psovati	113
Strah	115
Dvoboj (ljetno u gradu)	117

Ravnoteža	118
Baro komora, Joy Division	119
Strategije protiv arhitekture	120
Kolumbova osveta	122
Hidraulični tango	123
Mrtvi otok	124
O autoru	127
Impresum	128

*Opasnosti prevaziđene metaforom
na drugom će mestu zapevati opasnije*

Branko Miljković

ZA REVOLUCIJU JE POTREBNO DVOJE

KULTURNA REVOLUCIJA POČINJE S NAMA

Dio naše noći je hauba
koju pokušavaš zavariti
u moje oči. milimetri mora na nogama
podnose prozirne sandale
od češke plastike
proizvedene u Hong-Kongu
dok je još bio grad naše ljubavi dok su
gondole sjekle bambus i pisale
duga pisma na arapskom u
vikend izletištima, šumama manga
koje ne možemo zaboraviti.
kaži i za inflaciju,
prethodnih godina ostali smo
bez narodne mudrosti, bez Maa,
pripitomili smo crvene knjižice,
kaži r za revoluciju revolt
i možda ćeš se konačno osjećati kao
najljepša pletenica
najljepše naše pionirke, dakle apsolutno
mjerilo za užitek,
dušo.

Na bazenu u Nici izgledao sam
kao govno u punču.
razbijena koljena
ostavljaju tragove preko pločica
boje albino kave i
jedemo kokice
na račun prolivene krvi. šerif
puca u svadbu kukuruza
i Nica se okreće
kao u kugli od snijega sedamdesetih
pod murano staklom iz
Gvatemale i
ostavljam poslovične tragove
po pijesku kao
teret crvene pustinje, balerine
Boljšoj teatra nestaju u mojoj noći.
tvoja lepeza prevrće tankere
kinesko meso poljubaca
na duge pruge,
ni prvi ni zadnji mislio sam
šakali su kolateralna šteta
na pruzi za Jeruzalem.

NEDJELJOM I PRAZNICIMA

Kupujem te na litre
cash'n'carry, znaš
za revoluciju je potrebno dvoje
plavim pastelom
palim štapiće, ti točiš čaj od jasmína
da me zaraziš Budom
jedem nad tvojim očima
crvenim od Etiopije, sutra
neću se ničeg sjećati
vrsta sam koja više voli safari
i mogu te u brišućoj vožnji
raznijeti savanom
proljetni snijeg pod nama, lažna
zima od koje varani umiru
ja se pokušavam održati plodovima
suho voće uzimam iz rezerve, hvala ti,
izmišljam
pistaccio za tvoju šutnju dok ne
pronađemo novi glagol za strah.

LAKOĆA I TEŽINA

Never more rekla si
pa smo završili na slanom polju
borovi su donijeli
miris malina i izgubljenu težinu
na moj grad koji prosipa svoje očajnike
kroz bloody mary,
u tvojim očima narodna fronta
čežnja u svakom suncobranu
nimalo poseban
zaspao sam na mokroj stijeni
imao sam lagani maestral
a ti neku nasljednu bolest
od koje nitko ne umire.

BANDERAS KUPUJE KOMAD KRUHA

Teresa

maskirao sam te muškim imenom u srpnju
tada masovno nailaze uragani
s čakrom tetoviranom na ramenu, da mogu
vratiti vrijeme polomio bih te igle,
kažeš vruće je
vrelo more je sport iz taštine na tvojim rukama
desperado kao
kanarinci svetog Ivana
u rudniku urana,
proricala si tog popodneva
iz pilećih kostiju
iznijela sprej i rekla
da mi ne trebaju pastiri da svoje
stado sačuvam sam
vratio sam se u studentsko naselje
muškarci su kamikaze od prošeka, poslije svega
poričeš da sam
ikada izvukao vepra.

ANTIDRŽAVNA LJUBAVNA PJESMA BROJ 7

Ljudi ulaze i izlaze
s terase hotela Šibenik odsviraj mi
melodiju podzemlja,
pomozi da prolijem
bijelu krv kokosa
po podu od tvojih ranjenih ruku.
razmišljam o tome
da se odselimo na sjever
živimo od prodaje snijega
da mi presiječeš dlanove britvom,
a mogli smo biti breza, bre
za te pare
ispljunut ću iz sebe svu sačmu
za Ramones i vražje hamburgere,
voziti se dugo kao eksplozija tišine
po gluhoj sobi
tvojih zakrčenih pluća /
bubble – gums i opekline
su jedina garancija za naša srca,
jutro je najbolji dokaz ništavila
pišem ti šminkom po čelu
dok postaješ posljednji
anđeo.

SEX & VIOLETS

Kremirali smo preživljavanje.
za vikend pijemo
rižino pivo i sake
mislio sam da pustiti zmaja znači slobodu
a onda si rekla to na zagrebačkom
znači prdnuti; tako sam
bez vlastitog angažmana
postao major tvoje sreće
guru za ljetne koktele
u koje uvijek umiješam punč
jer sam opsjednut Amerikom
jer imam na gležnju
tetovirano rođen četvrti srpnja, lice
koale jer sam mek kao bog, ti i ja
žuti smo gušter na auto - cesti
bratstva i jedinstva na putu prema Ljubljani
na zapešćima
tragovi kad si ono
devedeset i neke
odlučila pivskim čepom prerezati vene a sve je
završilo seksom, kao ljetna
kiša u tvojim tetivama, jelen
u ugaslom grotlu vulkana.

PONEKAD NEKOME RAZBIJEM PIČKU

Tetoviram se jednostavno.
hard-core
ikebana na tvojim leđima je
nježno tapirovo srce.
L. A.
mogu te celavo
pokositi pitanjem o moru.
iskusno
pitam voliš li više sipe
ili zvijezde iz mora,
komunjaro?
blues za podzemnu željeznicu
na tvojim usnama.
maoistički
tango na tvom čelu.
zviždim narančastu sonatu, moj etui
predvečer
ponekad razbijem nekome pičku iz očaja,
što ćeš
vrijeme je blago, vatre
gore na okolnim brdima, oluje
sigurno dolaze i
nitko se
u ovom gradu noćas
ne zove Čajkovski.

VELVET

Imam dvadeset i dvije godine
ti si meka u našoj šalici od baršuna
da
sedativima obrađujemo pokrete
izlazimo u zajebani disko
ja sam konobar u ribljem restoranu
šaka krvavih od škarpine ti
dolaziš s kišom,
tuča je najobičnija stvar
čuvamo se promjene vremena
paziš na slaganje boja
ja na jaglace
koje tešem debelim Njemicama duboko
u zapučke kao
kišu na oznojene grudi, tebe
dok pjevaš pakleni Fado na nebu
pričaš o smrti
na mom jutarnjem Jidišu.

CANTE CHICO

Budi sarkofag
za podne u mojoj košulji, baby
ne volim kad mi
tepaš na engleskom
i lijepiš krmelje iz kose
po sjedištu žutog taksija dočekaš me
raširenih ruku
u haljini od Andaluzije
u čizmama od Kastilje ispeci mi
palačinke s Prozacom i
kontroliraj kretnje ako te
pogazi neko trotaktno
čudovište kako ću si
to oprostiti?
u ovom vremenu
ne postoji knjiga gostiju, zapiši
moj broj na okrajku usne
i izgovaraj ga svake večeri uredno
pred spavanje kao da
brojiš električne androide kao da
jebeš mater astronautima koji te
uvijek obećavaju odvesti
u Toledo.

AKSIOMI O NESTAJANJU I DRUGE PRIČE

JOŠ JEDAN AKSIOM O KRETANJU

Razglednice što si ih šaljemo preko nišana
uspostavljaju među nama vrt dobre volje
i nasad opojnih tvari.
kao što sam već rekao,
imam rep kojim te mogu ubiti.
poznavanje površine svijeta će ti poslužiti.
pozdrav iz zemlje koju ne možeš dodirnuti okom.
zvonjava telefona je smrt za poštu,
otkrio sam to
razrezujući okove pisma.
jesi li znala da
poštanske marke imaju oblik sjemena? strukturno
ponavljaju njegovu težnju za padanjem
a pjevati ne mogu.

AKSIOM KOJI ZRNCA PIJESKA IZJEDNAČUJE S KRVNIM

Ulaziš i ispituješ me o bogu.
u kaputu kupljenom u Ljubljani
izgledaš kao čudna životna želja.
podliježe li bog
zakonima inflacije? kakva je priroda kamata?
koliko leptira može
iznjedriti umjetna turistička kiša?
nisam dugo naslutio postojanje raskošnijeg ega.
kaži bog je u zrnu pijeska koje će raščetvoriti vjetar.
bilo kakvu nepreciznu rečenicu.
a što će biti s nama? kojom ćemo stranom
ostati više obilježeni, kakve će biti
posljedice?
kraj svake naracije retorički je
snažniji od početka.
osim u slučaju ljeta.

AKSIOM O POSTOJANJU ILI NAJBOLJE GODINE

Jutros se osjećam suvereno.
ustajem i oblačim najbolje što imam
i onda se razvlačim
preko površine ogledala.
ogledalo periodički
odbija surađivati.
bal vampira nakon naporne noći.
osjećam se suvremeno.
zaposlen sam i imam stalna primanja,
uredno podšišanu kosu
i znam da to nije sve.
ponekad čvrsto odlučujem
ne imati mišljenje.
sve što zaista posjedujem
je glas o branjivoj granici.
šav tišine u tvojim njedrima. drugim riječima,
zaključujem da ništa nije savršeno.
jutros
sve što mogu očekivati od svog odraza
zaodijeva se u ne.

AKSIOM O PRIMIJENJENOJ TAKSONOMIJI

Običnim jezikom
nastojim ti govoriti o smrti.
ako odlučiš između postaviti više biće
ne znači da ćeš, nužno
profitirati.
sklanjam ruke od pogleda koji uz njih
ispisuje kamen
i liježem s mariniranim jezikom.
ponekad mislim da je
Godard dobro ime za boga.

DVORIŠTE ILI AKSIOM O BOLI

Netko priprema gradele.
zrak posut pečenim lovorom
uvlači se u jedra. nitko ne namjerava
ploviti. u krevetima od padobranske svile
meso čeka da netko palucne jezikom. bit će da je
onaj tko priprema gradele
Toni. na palubi bujaju puževi. tuga ne može podnijeti
kućice koje se lome. zato kuhamo samo golaće.
eventualno zagrebemo
površinu noktima i onda do dugo u noć
vadimo iverje. tvrđava boli je konj.
čistilište čežnje je u čegrtušama
i baš me briga za
maniere. život je san.
ping-pong je umjetnost. ako baš
hoćete.

SASVIM KOREKTAN AKSIOM

Problem ne postoji.
bespredmetno je raspravljati o načinu
na koji ti iskazujem pažnju.
ekskluzivan način bi valjda
bio domoći se ploče na nogometnom igralištu.
pažnja koja se iskazuje nogometnoj lopti dokazuje
da je zemlja okrugla.
da su Michael Dudikoff i Puff Daddy jedno nerazmrsivo klupko.
da nikad ne znaš
koga zapravo udaraš.
u trenutcima tišine
skrivenim u tvojoj košulji
nalazim srce zaboravljeno u školjci.
otkucaj brutalno iskrenog pulsa.
ispisivanje posvete živima ne znači
manje mrtvih u međuvremenu.

AKSIOM O RAVNOTEŽI

Protiv volje kupujem novine koje su prozor u svijet.
već dugo nemam povjerenja u riječ. kako riječ
može riješiti naše probleme?
okrećem stranice i one se
pomalo ponašaju kao palačinka,
uvijek pod prijetnjom da zagore.
novine su još jedan prozor
koji noćas mora pasti.
prozor polomljen vrat
na poznatim jezicima.
razmišljam o tome da zaboravim na značenje činjenica
kako bih mogao lagati o njihovoj vrijednosti.
mogu kazati sve što poželim.
ionako,
pjesme su stvorene zato
da unaprijed izgode situaciju.

ŽELJKO (AKSIOM O NESTAJANJU)

Strog si. uzimaš misao i prebireš po njoj
kao po tijelu ulješure. pokopan u utrobi kita
ustaješ i vatrom istjeruješ teoriju.
nasilno more ti ide na ruku.
imaš priliku posjeći bradu i reći
gladak poput glečera ja sam
sigurno najsličniji vodi.
imam madež ispod bradavica, u pupku
svijeta u obliku upitnika.
najsličniji sam vodi. ja sam izmislio
put mača.
izlaziš i osjećaš se pristojno. vibriraš
kao treća inkarnacija Spiridona Mekasa
viđenog postranice
u tri i deset u Makarskoj, u gudurama kako
rukama suhim od svemirskog trnja
lijeno blagoslivlja
barbare.

AKSIOM O ARHIMEDU I TAKO DALJE

Između tebe i vode ne smije stajati ništa
osim veoma tankog sloja materije.
u protivnom
to bi bilo plivanje ili
hobotnica u plućima,
ovisno o sposobnostima.
Kajak, kanu ili gumeni čamac su platforme
koje nas dobro podnose.
kao da smo rođeni za rafting. materija
je energija.
valovi oblikuju
minival u tvojoj kosi i izgledaš
kao smrt zatočena u osamdesetima. dok palimo
što dalje od ruba,
u smjeru vodopada koji nas obavezuje,
brzaci na tvojoj lubanji postaju posljednje
utočište za tangentu tišine,
crno
proljeće na mom pročelju.

ESHATOLOŠKI AKSIOM

Ponekad ležim otvorenih očiju i plačem.
dehidracija je tipični
oblik buržoaskog protesta.
miran sam tek kad osjetim
da ćeš ući s osmijehom, donijeti javor
mlijeko i kekse.
s maskom izgledaš kao jutro.
Escuadrón de la Muerte.
krevet u prilaziš nemarno, ali zato
uspostavljaš prisan odnos uz
vještinu zavodjenja.
kost bacaš preko ramena nakon
što povučesh prsa za sreću
i još jednom gubiš.
mačke se pojave u tren oka.
mačke su stvorene za nas, kada ih obrneš
ne dobiješ boga.

AKSIOM BROJ ČETIRI

Vjetrovi trunu u mojoj kosi. ispričavam se za to
otkad sam otišao.
palim moćan stroj koji mi pomaže
da pobjegnem od topline
i ulazim.
soba obećava godine patnje.
vlakovi koji prodiru
u mravlje nastambe iznutra obavijeni parom.
mravi podižu
košnicu za ping-pong turnire kojima se posvećujemo.
telefon je mrtav.
moćan stroj razmiče zrak kao kosilica,
vjetрови su
na izmaku snaga.
glasovi polja obavijena sigurnošću. ostajemo
mirni dolje
u tvojim kirurškim rukama.

DIJALEKTIČKI AKSIOM

Ustani iz crnine što prije, prouči praktičnu
umjetnost levitacije.
proizvodnja kretanja je posljednje
utočište dijalektike.
dugo si mislio da biti zaljubljen u kosti
znači postati
karika koja nedostaje. zar ne misliš da je najbolje
sasjeći sve to u startu? kao da kundakom
rešetaš čegrtuše. priznati sebi da imaš
neki pristojan štih.
izbetonirao si odavno
želju da se izgubiš u ljubavi. uvjet je da te
srž prožima. da staviš šljivu u džep kaputa
i nosiš je dok se ne smežurate oboje,
kao amblem. a onda kad budeš iznosio sve zajedno
šetati ćeš još uvijek i opet će ti nešto nedostajati
nositi ćeš sa sobom sve svoje kosti i glasno
govoriti sve vas
poznajem.

ELVIS

---

*Je li Elvis Presley još 1955. jasno predvidio
kako će izgledati svijet u ovom času?*

Boris Maruna

ELVIS

Moja bivša djevojka
nije pjevala kao Elvis.
jednostavno nije uspijevala
izvesti pravi ton,
svejedno ga je
uvijek miješala s vodom.
nije potrebno da kažem
koliko je u tome
imala uspjeha.
osim toga, kikiriki je bio sjajan
briljantin otvoren;
vijenac ružica rasprostrt
poštenom oštricom srca.
Elvis je bio pod zemljom, odavno
mrtav.
i to je bila stvar preko koje
nikako nisam mogao
prijeći.

VENTIL

Legao sam potrbuške znajući
da ljubav ulazi kroz želudac
a smrt kroz pupak
i savjetovao joj
da učini isto.
pretpostavio sam da jednako
izađu istim putem.
probudio sam se nešto ranije
osjećajući se ponovno živim
a ona je bila podbuhla od spavanja
i debela od smrti,
izgubljena poput Kralja u
mliječnim močvarama
Memphisa. Rekao sam:
možda da pokušaš
s rukama, ruke su nešto
posve razumljivo i
pokušala je.
nažalost
neizvjesnost nije nešto
što možeš tako jednostavno
izbjeći.

BILANCA

Oboje smo na kraju
imali ponešto slomljeno.
ona je tvrdila, slomljeno srce
a moja majka
dovoljno porculana za svadbu.
tuga je bila obostrana,
a ja sam nastojao
ostati po strani.
trudio sam se biti uvjerljiv,
nikada ne voditi
ljubav u autu, pokrivati se
pepelom, konzumirati
naranče.
slomljeno srce je očito
jednosmjerna karta za pakao
uz nekoliko godina raja
i čistište života
usput.

MEMPHIS

Ne posjedujemo zajedničku adresu
i pretpostavljam da to
znatno olakšava
stvari.
zajedništvo je samo
jedan od oblika samoće.
proporcionalno s godinama
rastu bore i borovi i
razumna količina tišine.
nakon nekog vremena moramo
očekivati navalu vune,
jeftinih restorana, budista i
koliba u drvu.
ovako imam priliku da
odletim za Memphis i konačno
pregrizem ponjavu povratka
i do zemlje se poklonim
onom koji je uvijek mogao
bolje.

NEPOKRETNI POKRETAČ

Kad jednom počnu
te stvari obično
nije moguće zaustaviti.
Elvis je bio
početak pakla.
vojske svetaca
nisu imale ni najmanju namjeru
da mi povjere svoju ruku
što bi nas možda i moglo
iz svega izvući.
nikad nisam imao povjerenja
u rješenja koja ne možeš
opipati,
iako vjerujem da postoje
avioni, Amerika,
kipovi na Uskršnjem
otočju.
Elvis je započeo
a onda nestao bez traga
kako pokretač obično
nestane.
te stvari su
gotovo magnetske prirode;
a mi ni izbliza toliko
pouzdati kao Zemlja.

RAZMIŠLJAJUĆI O ELVISU

Razmišljajući o Elvisu
često se uhvatim kako
razmišljam o njoj.
možda je činjenica da ih
nekako podsvjesno povezujem.
razmišljajući o Elvisu uglavnom zaključim
da nije sve tako crno.
Elvis i ona su otišli
otprilike istovremeno,
mada u različitim smjerovima.
možda baš zato što
nikada nisam bio do kraja načisto
s količinom vremena
koje sam im trebao pokloniti.
činjenica je da sam ponekad griješio
i isto tako
da to nije ništa mijenjalo na stvari.
uostalom, Nietzsche je jednom rekao:
činjenice su interpretacije.
ti si rekla
nestanimo već jednom odavde,
nestanimo bilo gdje samo nestanimo
odrvenjet ću ako ostanemo još samo
minutu, rekla si, a
Elvis je šutio.

LJETO

Primjećujem da si
sve više nalikujemo.
iz dana u dan sve mi je teže
točno odrediti granicu.
tužni turizam je to
što se ne posjećujemo češće
i što nemamo dovoljno želje
da postavimo zajednički suncobran i
izvučemo na žalo najljepše rakove
i privučemo borove
dolje na zemlju.
brodovi su ostavljeni
da se kreću slobodno,
u okviru postojećeg
a meduze prostiru svoje bičeve
preko granice ljeta i
duboko u plićaku.
primjećujem da sve više nalikujemo,
iz dan u dan,
i nastojim te
polako posjesti na meduzu,
nevino namamiti kroz igru;
jednom zauvijek obilježiti
što je zapravo moje.

NEOČEKIVANA SILA KOJA SE IZNENADA POJAVLJUJE I JOŠ JEDNOM RJEŠAVA STVAR

Uvijek kad smo kod atribucije
imam problem s pisanjem o njoj.
teško je pronaći dovoljno riječi
koje je vjerno opisuju.
nisam čovjek od cvjetnih usporedbi.
nisam sladunjav.
nisam sposoban ispravno napisati
'cvjetnih'.
uzevši u obzir sve moje mane
prava je sreća što nisam
policajac,
nogometaš,
George Bush.
mislim da pisanje o njoj
zaslužuje nešto više napora,
ako ne kao mamac
onda barem zbog procesa,
kao Kabala.
ona gori kao kaktus kao kit
kao žuti grm od žada i
mjesečari,
i to je mjesto na kojem mi
postaje potreban
Elvis.
zaista, riječ 'predivno' u
poeziji 21. stoljeća
možeš upotrijebiti samo
u istoj rečenici sa
Elvisom.

KRATKA POVIJEST ISTINE

KRATKA POVIJEST ISTINE

Oborili smo se na obalu da barem
na neko vrijeme ostanemo jedno sa svijetom.
to je ona blesava teorija o prstu.
naravno, tad se još
nije pričalo o velikoj vodi,
znali smo Winnetoua i još neke
momke koji su ljuštili kožu.
kad odlučiš staviti
konzervu ljubavi na kocku
cvrčci i borovi
postaju tragovi tvojih umornih ruku.
Michelangelo nikada nije slikao vodu.
more prokletstvo Mediterana.
meditiram sklopljenih ruku
nad tvojim tijelom koje
poprima obličje utega.
kugli kao na zelenom metalnom stroju
što ga je moj ujak
baštinio iz JNA.
ne znam, nije Michelangelo bio budala.
ionako želimo biti jedno sa svijetom
iz jednostavne binarne logike,
ako smo dio svijeta onda
valjda i mi ostajemo jedno.
barem dok se ljeto ne ugasi.
dok nas ne potrpaju u torpedne čamce pa se
kao novogodišnji ukrasi
rasturimo prije ili kasnije preko pučine i
još jednom naletimo na
zid.

ELEGIJA ZA JAPANSKU MAFIJU &

Ne možemo tek tako
uspostaviti vertikalnu našeg poznanstva.
u snu se uspinjemo
do točke koja čini granicu
između tijela kojima se podređujemo.
obuti dereze jest
najjednostavniji način da se dopre do žene.
umotan u plavu i zelenu zastavu bratske republike
u kampovima na Jadranu, kao
trenutak u kojem postaješ nevidljiv.
onda pužeš po njenim bedrima
kao da gravitacija ne postoji, u tebi
počiva tjelovježba za nove kozmonaute.
u zraku ptice spremne na uzbunu,
daždavnjaci u njihovim očima
ponekad su ledom pokriveni brjegovi.
uspeti se njihovim ramenima dođe nam
isto kao pokrenuti tropsku oluju.
danas Jakuze šalju
uragan na američku obalu i
vrlo je lijepo što nismo tamo.
pod nebom od sunčanih oraha.
u kupačem kostimu star and stripes,
s rayban prozorima na čelu, kako
prosipamo zvijezde s tvojih leđa po
horizontu sačinjenom
od jednostavnih parabola šutnje.

ORASI

Sve to na kraju
bude karta u jednom smjeru.
većinu ljeta putujemo
derutnom prugom do Beiruta,
brzina lijepi kolodvore za staklo.
mujezin misli da je pustinja
usahlo Muhamedovo oko.
radio Beirut donosi
njegov glas preko betonskih žica,
ako bih rekao *ljubav* mislim
nježnu vožnju u tvom naručju.
u ritmu koji
obećava dobru šansu za povratak.
mislim kako bi
to prokleta zanosno kloparanje
ikada moglo prestati.
kako bi mogli vidjeti
vrijeme iza prve krivine, kako
sigurno postoji sutra.
sunce koje priziva
miris večernje apoteke,
pečene orahe u tvojoj kući.
prolaznost na mrtvim
jezicima koje ne poznajemo.

400 KILOMETARA OD VODE

Promatraš me skrivena u sigurnosti jutra
ili rano uvečer, sve dok
glas za tobom ne postane potjera.
ionako uglavnom
ponavljam iste greške
neovisno o dobu dana.
usprkos tome,
rijetko odustaješ.
ponekad nehotice, uglavnom to bude uvečer,
obrneš leće svog sovjetskog dalekozora
pa me vidiš manjeg nego što jesam, kao
izgubljenog u ruskom prostranstvu.
to mi omogućuje da na trenutak
ugledam na drugom kraju
tvoje oko veće no što je potrebno, neugodno veliko
tvoje oko,
koje mi kaže da je potrebno nestati.
zakrivljenost zemlje
pruža svjetlu mnogo strategija za uzmak.
mi za sad imamo jednu.
kao prozor kad
zatvara pogled na tvoju kupaonicu.
bilo gdje da te povedem
postoji potencijal za šutnju,
plankton polako preuzima palubu.
vodim te negdje gdje
evidencija mojih pogrešaka ispisana
tvojim surovim rukopisom
može postati izjava ljubavi,
obećanje utisnuto u sapun na prevaru poput ključa
svih prostora koje smo napustili.

JOŠ JEDNOM APOLLO

Imam dobar osjećaj oko neba večeras,
lava se provlači mokrim kanalima
i probija između boćate vode.
hladeći se oblikuje brda koja
se uspinju gore i zajedno
izgledaju kao sise Courtney Love.
uvijek sam volio Pompeje, crveno lice
ljubavi koju obuzima šutnja.
stupovi koji podupiru nebo i
tvore vatrogasnu šipku do svemira.
gore su do sad otišli
samo Bethoveen i Berry,
ako ne računamo Gagarina i Lajku
i onih nekoliko
idiotskih Amera.
imam sasvim dobru predispoziciju
za nebo večeras, mislim.
svemir jezik proboden neonskom iglom.
i tvoja bedra koja
stvarno imaju sve što im treba.
svaki pas koji te poznaje
nužno će reći isto.
kamen je šminka. kalupi lave
su za egipatske lavove,
nije to gladi vidjelo.
Kaže, nije to nikakav svemir.
ma kakvo nebo.
sve što je htio
bilo je spustiti ono nešto neuhvatljivo dolje,
neizgovorenu visinu što je
tvoj jezik odavno progutao.

PERIOD

Što mogu učiniti s bogovima u trbuhu,
u očnim dupljama cvatu magnolije
mahovina je prekrila prozore.
još nisam vidio bukve
toliko obilježene tišinom.
što mogu bogovi u trbuhu učiniti s mnom,
papa Ivan
diše u stolici od norveškog drva.
pročelje moje kuće obilježeno je
sklopljenim rukama.
još nikada nisam
vidio ruke toliko slobodne od težine.
kad bih mogao njima oboriti medvjeda našao bih
smisao u postojanju s tobom.
ne mogu podignuti sjekiru.
da mogu brvnare nikad
ne bi ostale oslobođene od mesa.
Elvis nikada
ne bi postao meso, kako možeš biti siguran
da se ne pretvaramo pomalo svi u vjetar?
ne mogu podignuti ruke.
nisam dovoljno snažan
da budem viđen u svom jeziku.
sve što mogu opredmetiti je praznina između udaraca,
težina oslabljenih krila
pretvorenih u čekanje.

KADA BIH MOGAO REĆI RODEO

Kao da ispljuneš ime.
svaki put kad
pogledaš prema pustinji
oči ti postanu krvavi bijeli kaktus.
takva mimikrija
tjera me da mislim o mjestu koje će nas pridobiti.
mjesec na ulicama
obuhvaća trbuhe žena,
ocrtava pupak
na Batmanovom teritoriju.
šišmiš pojma nema
što mu se uplelo u posao.
kad bih mogao reći nešto u svoju obranu
učinio bih to ili
zauvijek šutio.
da budem kustos u tvom iskrivljenom jeziku.
mjesec i žene do kasno u noć
jedu školjke i srebrne oklopnike i tu
postaje lijepo vidljiv
paradoks našeg odnosa,
ljubav
posljedica neizvedivog.

TRGOVALI SMO ETEROM

I to nema ništa zajedničkog sa
mogućnošću svjetla da postane poruka.
čisti, medicinski eter koji se dobro proda
fanovima Hunter S. Thompsona.
nepovjerenje u svjetlo jest
ono što te slijepo određuje.
ne propuštaš
poruke vremena kroz
svoje lijeno zaboravljene kapke.
više daljine
nalazim u vidljivom nego
u onom što samo naslućujem.
zvuk nije
zakon kojem se podređujemo. uostalom
ponekad samo želim da budemo
nepredvidiva posuda šutnje.
sve što mogu učiniti
je zaboraviti na princip praznine.
odaslati s najbližeg brda
susljedni sonet naše ljubavi,
otprilike
dvije tisuće sedamsto
bljeskova različite duljine.

HIROSHIMA, NEVERS

Ulična rasvjeta razdvaja
noć kao britka rečenica o smrti.
Elvis odbija
biti ičija gatara, kaže,
noć se taloži u našim očima
kao kava na porculanskom tanjuru.
život je kao krava.
moraš imati
snažan želudac da izdržiš.
teret ubitačne sintakse
tjera pse da zavijaju na mjesec.
nas čini sretnijim jer nosimo
iznutra sve što imamo.
koliko god se trudio razumjeti
izmiče mi sve osim ustroja stabla.
mjesec možeš promatrati kao dunju
koju nikako ne možeš dohvatiti.
izdvojiti ruke prljave od skrivanja
u crnogoričnim krošnjama, mrtav
kao list i uljepiti se
u strogu šutnju kad budemo
imali u sebi smolu i uopće
premalo srebra na jeziku.

CESTA ZA KALIFORNIJU

NE NE NE, NIKAKVA SEKTA

Između očiju mogu pronaći točku
koja me vodi
cestom u Kaliforniju.
crvenu točku koju nisu napravili lavovi
koja nije trešnjina koštica
iz usta Allena Ginsberga
koja nije
komadić ograde Golden gate mosta.
između očiju mogu pronaći točku
koja nikog neće ostaviti ravnodušnim.
a nije rupa od snajpera
čudesni nokat
očaj izgubljenog anđela.
točku koja uspostavlja između nas princip praznine
kojoj se samo Bubka može oduprijeti
ili Atlas da nas jednom iz dosade
ne uputi kao kuglu prema ponoru.

MANDRAGORA

Krajičkom oka uspijevam uhvatiti
lešinara kako čuči na Joshuinom drvu.
preko granice možemo vidjeti
vjetrenjače koje proizvode neon
kauboje u klompama od kože.
tako ti je to, uz cestu prema Kaliforniji
rastu samo kaktusi koje
ne možeš objesiti ni mačku o rep.
teško je na njih
objesiti čovjeka.
ubrzo ćemo ionako biti na granici
nemamo nikakvu kartu, možda ćemo
na kraju pjevati Viva Zapata.
tako ti je to na cesti za Kaliforniju.
možeš me mamiti pitom koliko hoćeš
i cijepiti Eaglesima,
sad spavam i
sanjam kuću.
kod nas nema baš mnogo kaktusa, al zato ima
vrbi kud god se okreneš.

RAMPA PONEKAD MOŽE POSTATI ZID

Imamo neke stare vjetrovke
i poštanski šešir,
prijatelj e. e. nas ne bi ni prepoznao.
stari ford kabriolet,
crn, a kakav bi bio, kao vjetar
brzinom crnine
nosi nas preko pustinje.
igramo igru, tko se prvi sjeti
kako se zove Martin Sheen
u filmu 'Badlands' Terencea Malicka.
ti imaš šal kao prava diva i
sunčane naočale, a kojot
nam ne može prepriječiti put.
ali zato mi možemo njemu.
možemo zaustaviti život kao što se
zaustavljamo pred spuštenom rampom.
vlak odnosi prema istoku
ljubičaste usne
vjetar od stolica za ljuljanje,
vjetar, vjetar besmrtni udarac.
Martin Sheen je još uvijek
James Dean wannabe bez imena.
a i sin mu je
totalni kreten.

POŠTA

Tako smo malo stari da
nikada nismo primili telegram.
možda zadnji put kad smo se rodili.
zato nas zbunjuju kilometri žice
uz prugu koje prikuju bizone za mjesec i
vjetar u njima svira debeli bendžo.
vagoni moraju
biti nadzvučne kutije
i sve sporije uzmiču prema jugu.
možda baš zato volimo poštu.
Pony express je mrtav.
Henry Chinaski je mrtav.
Balkan express je mrtav.
stvari nestaju brže
nego što ih uspijevamo slijediti,
debeli bendžo svira
glazbu masne ravnice, bizoni su
prikovani za mjesec.
odlažemo u istom trenutku
ja 'Crying of lot' a ti 'Poštu',
upalit ćemo auto
i onda slijediti žice do Kalifornije, do mora
ili dok nas smrt ne rastavi.

INVAZIJA

U petak uvečer
sjedimo u otvorenom autu.
skakavci napadaju ptice.
tek tako.
oblaci na nebu ne nose kišu, proždiru
sve što osjete.
nikada nisam vidio toliko perja na zemlji, osim u filmu
Aleksandra Petrovića.
tama što se približava
nosi sa sobom minimum ljubavi,
zaobilazi
asfalt kojim se udaljavamo.
mislim sreća je što nismo u vlaku.
vulkani u našim nogama gutaju cestu,
krtice prave
fatalnu pogrešku sa svjetlom.
polje izgleda kao mornarsko groblje.
Titanik obavijen tišinom.
sve što imamo zajedničko
u ovom trenutku sa svijetom
jest brzina kojom se okrećemo
nadolazećoj pustoši.

TREBA NAM SAMO VEĆA LOPATA

Ustajemo ranije nego ikada u životu,
kao da idemo
na prvi školski izlet.
nebo nekako podsjeća na naftu,
tako valjda izgleda život
strastvenog lovca na sipe,
kao mrak u kupatilu.
mislim doveo bi ja njima Sirotanovića
pa da vide kako se prebacuje norma,
ne mogu kauboji kao Alija.
ali Alija je odavno mrtav.
sipe postaju princip postojanja.
a mi se kačimo na vlak
i pakiramo dok zora još nije ni blizu, dok
gušteri ne posjeduju boje.
treba nastaviti prema moru, ne možemo
više živjeti bez soli.
treba još riješiti tajnu ceste, da ne upadnemo
u nekakav bermudski trokut da nam
ne nestane goriva
ili nam sipe pojedju svjetla.
rasprostireš auto kartu na koljenima
more je još daleko, moramo
prijeći planine, mislim
Missisippi izgleda kao proširene vene što ćeš ih
jednom imati na nogama.

JOŠ JEDNOM

Stojimo nad kadom i peremo zube,
nismo nikad ni trebali
putovati na zapad.
uglavnom smo pošli zbog toga
što su psi bili teški kao kamen
i kamioni su odlazili
iz grada zadivljujućom brzinom.
njihovo korijenje je,
kao i gnijezda ždralova
odavno zaraslo u korov.
ti otvoreni kamioni bez veze nas podsjećaju
na svaku selidbu dosad na
origami i godinu zmaja.
u Japanu uz neuspjeh
kao senf ide harakiri,
neizostavno.
kod nas bi se svi već pobili pa smo
nešto bolji prema svojim želucima, tuđe
prosipamo okolo kao proso.

PRIKOLICE

U kamp prikolicama žive žene spremne na udaju.
čekaju princa tame Ameriku
da ubaci novine
u poštanski sandučić na pragu.
razmišljam o tome da im ponudim
ploču Nicka Cavea
pošto je on isto tako princ tame, ali one
očekuju nešto više, nešto *američko*.
kako ne razumiješ
nije svaki šonjo rođen da bude
princ tame za nevinu djevojku koja
svakog jutra gleda u sunce.
pustinjsko sunce zalazi da bi
prerijski psi znali kad treba da legnu, kažeš
nikad se ne zajebavaj s tim, život ovdje
možeš obuhvatiti pogledom
glava bizona, pojilište, kuća
i groblje tamo na zapadu.

NIMALO PTICA

Kćer naših prijatelja ima dvije godine.
jebote, naši prijatelji imaju kćer.
sad žive zajedno negdje u preriji
to je sve isto kao i kod nas
ta prerija
Winnetoua su snimali na Velebitu.
tako smo zapamtili bijele Indijance.
a kažu, inače
nema njih baš puno i
sad se zovu Native Americans.
uglavnom uzgajaju krave a mesari im
ponekad ilegalno zakolju
pa bude sranje.
ponekad je lijepo u toj ravnici, uvečer je
nekako tiho, čegrtuše
ostaju izljevi ljubavi. pijesak
miriše kao ljeto na obali
a nebo kao marmelada od kupina.
mala je inače dobro
naučila je piti pivo i čaj od kadulje,
to je čuva od prehlade.
i još je naučila puštati zmajeve, polako
ali sigurno postaje uporište.

STRATEGIJA JE DA NEMA STRATEGIJE

Bizoni su ogoljeni do kosti.
kao i mi nakon što smo kupili kartu,
avionska tuga ne prašta.
barem nismo imali turbulencije.
nismo vidjeli dugu koja bi nas
ispratila dalje i dalje, a pričalo se
da je odozgo okrugla kao kamen.
ali smo čim smo sletjeli
vidjeli aerodromsku kontrolu i
morali platiti neke takse.
neka, imamo dolara
više nego bizoni mesa.
svejedno bizoni
izazivaju u nama neku vrst zavisti.
onda smo prekrižili noge
i izvadili džezvu
da skuhamo pravu kaubojsku kavu,
bizoni su sletjeli na suho polje.
psi raznose okolo njihove kosti
psi grade odstupnicu od kostiju
u smjeru izlazećeg sunca.
rendžeri nas tjeraju, gase vatru
sunce od bizona čini ogledala,
mi se možda
još možemo vratiti na jug.

STRATEGIJE NESTAJANJA

JABUKE

Koža ponekad bude rumena kao jabuka.
nije da je ja tražim da bude, ona to
više onako,
sama od sebe.
pore mogu
obrnuti posao, ali nisu
u njihovim ustima mrtve rijeke. osti vremena.
nekako slične cirkularnoj pili.
i to imamo u dvorištu, kad si je
pokušao pokrenuti mačak je rekao svoje.
a jabuke se nisu ni pomakle. ne,
jabukama ne bi palo napamet da padnu.
koža ponekad bude baš tako rumena,
kažem
grad za mojim leđima gori. uvijek su
promatrali to rumenilo kao odraz zdravlja,
prešućuju
crvena ima
najbolju predispoziciju da padne.

ARTILJERIJSKI ANĐEO

Razmišljao sam o tome kako ćemo preživjeti noć.
vožnja je bila glatka i anestezija je
polako djelovala.
bio je četvrtak,
nekako sam se
osjećao kao Andrija. artiljerijski anđeo
je obećavao samoću.
nikad se nisam osjećao gore. debla su promicala
i mislio sam da ih više nikada neću vidjeti.
kondukter je ušao dok smo još bili u zemlji.
tražio sam restoran ali ga nije bilo.
skuhao sam čaj na kamperskom kuhalu
i podbočio se rebrima. vani je titrao listopad.
jednom sam u vlaku zaspao
i probudio se u Vinkovcima.
jesen je bila na pomolu. hotelske sale i
saksofonska sola do ponoći, a onda
telefoni koji polako izumiru. poslije tišina.
šine koje razmiču prostor i postaju
pasivni princip povratka.
razmišljao sam o tome kako su krave napuhane.
kako po definiciji
ne podnosim završetke.

PROFIL

Život je totalna rasprodaja.
ima smisla samo
ako se pojaviš rano.
zato ustajem dok imam
u sebi potencijal za šutnju.
dok me ne napuste
moji geometrijski glasovi.
u 7 i 30.
susjed pali Škodu iz '77
i znam da ona
ima ogromnu prednost nad pticama.
Max Ernst je
trebao slikati škode.
perem zube i kitim
prozor stablima kineske trešnje.
latice oblikuju nježnu ljubav u čigri
kojoj polako
oduzimamo suglasnike. u fazi jedan
više ništa me
ne može iznenaditi.

TEORIJA

Sve što sam imao reći o vremenu
odavno sam izgovorio.
ne podnosim promjenjivo. iako
promjenu smatram jedinicom kretanja,
kao ponekad marksisti.
ne podnosim oblake iz kojih ne kiši
i isto tako one koje ćemo
sjebati suvremenim raketama.
ljetni pljusci su pedagogija šutnje. hipiji su
patologija proljeća.
ne volim sjediti noću na trjemovima
jer mislim da su noćni leptiri ninje i mislim
da to nije sasvim neopravdano.
sve što uopće znam o vremenu
temelji se na kabanici koji me obavija.
pokrovu koji me čini sretnim.
predvečer čekam, znam da su
kosti pouzdan predznak vjetra. kad se probudim
zaboravim jezike koje ne poznajem,
tek onda
zapravo govorim.

OPRUGE

Spotičem se preko večernjih prstiju da steknem
uvid u susret s tvojim odaslanim suzama.

život izgleda kao 400 metara s preponama.
odlučio je da noć preuzme tišinu.
prvu notu u glazbenom kavezu.

posljednji put kada sam trčao prema želji
buljio sam u odsjaj svojih opečenih nogu.
ogledalo mesa u tvojim glasovima.

ako objesim svoje tijelo o crtovlje
imam najbolju predispoziciju da padnem.
imam otvarač za konzerve u grlu.

pretpostavljam da ništa gore
ne bismo prošli ležeći. tijelo odbija gravitaciju
i smješta se u najgore moguće mjesto,
prazninu prepona koju smo napustili. u nju

upisujem svoj posrnuli pogled.

TEMELJITO

Uvjeravam te
proći će lijepa količina godina dok se
na naviknemo na poredak stvari.

sve vrijeme koje smo proveli držeći se za izraz
znao sam da smo žestoko sami,
muhe zaboravljene u jantaru.

negdje visoko
u planinama gdje ne postoji tjedan
lavine određuju brzinu kretanja. žičare se

obruše na nas kao čelični vjetar na Kanadu.
nedostaje nam konzervi.
sve što imamo leži u izboru.

nosimo u sebi iskustvo pustinje
i origami leptiri iz tvojih prsiju ne mogu
ponijeti natrag čvrstu ljepotu padanja.

MOJ UJAK POSTAJE DRVENI ANĐEO

Padat će glave vikao je iz druge sobe
ko je vidio
da se tako tretira auto.
motor je pjevao kao orkestar Bobana Markovića,
nekako se činio spreman, bez obzira
što bilo tko rekao. govorio je eksplicitno
u tešku metalnu termosicu. kao ljevak
ne možeš kako treba
pritisnuti obarač, ptice
to osjete pa kao za inat lete sporije.
i onda nismo efikasni.
jebeš ovako dobar dan za ptice. naše vrijeme
već dolazi u karavanama, govori o
padinama koje omataju zemlju.
kadulji koja presijeca grlo. kako se uhvatio
jednom kako osjeća perje svugdje po tijelu
a nije bilo katrana i nikada
nije bio ptica.

KRIOGENIKA

Obožavam fotografije.
kad pogledam prema njima sklopljenih očiju
uglavnom vidim led.
prije petnaest godina naučio sam
da muha koju odlediš nije ona ista
koju si zaledio. koža pokazuje
znakove primirja.
dok muha razmiče zavjesu
trudim se ostati miran. zamišljati da
muhe i ja nemamo ničeg zajedničkog.
u pola noći izlazim
i ostavljam toplinu u sobi,
led prebacujem u čašu. gasim svjetlo
i uvodim daždevnjake u igru.
sve što se još može dogoditi
odgađam na neodređeno vrijeme.
na fotografiji ne pokazuješ
ni najmanju naznaku da ćeš nestati
i nadam se da to nije prijevara.

ŠTO ZNAČI OBRAĐIVATI SVOJ VRT?

Obrađivati zemlju
(a ne da zemlja obrađuje tebe)
možeš samo
oslobođen suvišnih slojeva jezika.
u njih je teško
prodrijeti motikom.
kao što je teško, bilo kako
prodrijeti u Audrey Hepburn.
obrađivati zemlju u pravom smislu,
vaditi korijenje,
čupati repu
podrazumijeva ograničiti sposobnost poezije
da se uplete između tebe i svijeta.
postoji staza koju moraš prokrčiti.
suhozid koji je potrebno
iznijeti ovim fizičkim rukama i između vas
ne smije postojati praznina.
obrađivati zemlju,
u svakom slučaju
znači ne priznati mogućnost postojanja
stijene koja će te zaustaviti.

INDIJANCI, DUŠO!

Rekla: je Indijanci, dušo! a ja sam mislio, odlično
opet sam našao
neku retardiranu.
ispostavilo se da sam ipak pogriješio,
nekoliko metara dalje
stajali su drveni poglavice
s kutijama cigara u rukama i ona ih je htjela dodirnuti
a ja sam se držao po strani
i izvadio iz džepa mali kompas koji uvijek nosim u srcu,
za slučaj da zvijezde zakažu.
određujući položaj nepogrešivo
kao crni bombardier
mislio sam kako su zvijeri u nama nešto neviđeno i kimnuo
prema kravama koje su
mirno pasle atome nečijih tuđih kostiju i moje.

ČETVRTAK

Uzimam te i posjedam na stol kao u frizerskom salonu za djecu
dok se jutro prostire podom poput pudera
zrak je miran
košute slobodne
i nagib na dnu je dovoljno uočljiv da mi kaže da je zemlja okrugla
tj. kraj svijeta ne postoji.

SAN SONJE HENIE

Trenje ne postoji.
kaže upisujem osmice u osjećaj leda,
u mojim leđima su
stanovale ledene magistrale.
u svakom slučaju
trenje nije nikakav dokaz kretanja.
dugo vremena mi je već žao zbog toga.
zbog tijela koje iznova
osjeća pritisak atmosfere.
zvuka koji postaje još nešto sporiji.
svaki put smo
ostali bez još jednog jedinog dijela. živimo
u enklavi aspirina i sjećanja,
podnosimo embargo na svoje glasove.
mislim klizanje je,
kao osveta
prodor mucanja u tvoje kristalne poruke.

O VOLJI

Već dugo ne uspijevam
spoznati prirodu našeg odnosa. imamo
život u vremenu presječenom mrakom.
rođen sam 120 godina nakon Tesle.
nemam nikakav ugovor s đavlom.
pouzvano
nisam osjetljiv na
električne aparate.
ono što se
može ispriječiti između nas
nikako nije pustinja elektrona.
sudjelujemo
u pokretu otpora protiv života
slijepo povezanog sa svjetlom.
ponekad posjećujemo
klubove slijepih. uvijek
izabiremo crne figure.
uronjeni u golfsku struju
plutamo poput grejpfruta
u smjeru suprotnom od zore i kad osjetimo
tlo pod nogama više ne znamo razlog
zbog kojeg ulične svjetiljke venu,
čim dodirnemo svojim stopalima
prostor koji ih rastvara.

PLIMA

Zamisli gradove koji imaju nešto ustrajno protiv
komada zemlje koji ih podnosi.
onda zamisli da si taj nesretni
izbljedjeli Nosferatu grada.

temelji ne ostavljaju mjesta da razmisliš.
možeš
upotrebljavati nudističke plaže i
ljepotom svog golog tijela
izgraditi cestu prema predjelima koje ne poznajemo.

sudbina gradova je uglavnom da potonu.
naša sudbina je
da je svatko od nas kapetan i
svatko mora otići s brodom.
vjetar pritišće kao skladište okova.
vezuje

vodu za trenutke u kojima se prešućujemo.
omogućuje da zamislimo gradove
obilježene svojim nestajanjem, svakim trenutkom.
iako, to je
samo jedan od mogućih svjetova.

ponekad je bolje otići bez ičeg na sebi.
kao najbolji borbeni pijetao.
umotati se
u list dolarskih novčanica na kojim je
zabunom otisnuto 'Dog save America'.
kupiti
kartu do Denvera u jednom smjeru,
preparata protiv samoće
koliko god je moguće ponijeti.

CHET BAKER I ANĐELI NA STANICI METROA

---

ta smrt to je majstor iz Njemačke

Paul Celan

ŠKAMPI, PEČENA JABUKA NOĆI

U berlinskoj podzemnoj željeznici
u novogodišnjoj noći
stvari izgledaju kao da se Nijemci
opet spremaju za rat.

Ovaj put bez rasnih zakona
jer većina ljudi u vagonu
bez obzira na rasu / boju / vjeroispovijest
nosi ogroman naramak vatrometa.

Nekoliko sati kasnije
Bitka za Berlin
ponovno počinje.

Raskršća postaju žarišne točke
koje je sve teže i teže zaobići,
svjetla na nebu
izgledaju kao škampi u
pečenoj jabuci noći.

Vjerojatno jedini izlaz trenutno
može biti da stavim u uši album
'Berlin' Lou Reeda
i produžim niz ulicu pjevušeći
nešto o tvojoj visini ili
poljubim čvornata debela oraha
kao ponekad tebe u čelo.

MECI U LINOLEUMU

Provlačim se između
ostataka zida
kao između tvojih prstiju
u one dane kada si nemamo što za reći.

Treba brzo obići tih tisuću dvjesto metara,
fragmente sadre
što nas polako preuzimaju.

Rado bih sada slušao nešto umirujuće
nešto manje sivo nasuprot
paktu betona i magle, možda
Cheta Bakera.

Nitko drugi
ne bi tako sporo mogao provući
melodiju između žice,
kroz cvjetne havajske košulje
polja kaktusa

u smjeru istoka gdje je Baker službenik pošte,
gdje rasprodajemo posljednju liniju
tvoje polomljene kose.

HAMBURGERI

Ljubav na istoku je poput boli u koljenu.

Ja bih da beton postane palma
i da nas kokosovi orasi bombardiraju
pa da izgledamo kao Dresden, ali morat ćemo
na neko vrijeme podnositi zimu.

Istok nas ne sprječava
da se izuzmemo iz jata snijega,
zaposlimo se u nekoj pečenjari
i od jutra do mraka okrećemo hamburgere.

Miris kiše bačen na sunce
rasprostire se kao uvela naranča.
Mogli bi ih začiniti
tako da nigdje u gradu ne bude boljih.
Da prste obližeš.
Da konkurencija ne shvati što ju je snašlo, a ja bih stvarno

da postanemo platana ali zvijezde nas bombardiraju,
vosak u mojim ušima
ne sprječava nas da podignemo zastave
i ateriramo u kišno more.

GOLEM

Djeca na Oranienburger Strasse
prave snješka u obliku
žene s ogromnim sisama.

Iznad njih se križaju
tramvajski strujni vodovi
koji isijavaju dovoljno topline
da bi one bavarske obline
možda i okopnile
da ih oni ne obnavljaju začuđujućom brzinom.

Oblikujem grudu od
vlažnog snijega i
nabacujem se svom snagom
prema sisatoj Snjeguljici.

Nadam se da će se možda
lonac u njenoj ruci
pretvoriti u ogromnu kriglu piva i
pokušavam joj na ćelu
ispisati 'istina', ali

djeca ne žele prihvatiti igru
i tepaju dalje onim sisama kao da će
kad ih jednom završe
u njih utisnuti smrt.

NEBO NAD BERLINOM, KUNG FU ČAROLIJA

Zgrada Luftwaffe
jedina što je preživjela bombardiranje
podsjeća na rupu u ementaleru.

Dio nečeg što više ne postoji,
kao specijalni efekt
ili upravo pojedeni luk, iako
to i nije neka iznimna situacija.

Repovi aviona
sa crnim svastikama
nanizani na sajlu kao uši Vijetnamaca
njišući se proizvode
zvuk mljevenja nevidljive kave.

U niskobudžetnom filmu
na ovom mjestu bi Jean-Claude Van Damme
vodio za ruku svog petogodišnjeg sina i
to bi bila neka duboka pouka.

Ja ću, da ne ispadne kako bježim od poante
reći da nitko kao
Bend S Najboljim Logom Na Svijetu
ne može tako dobro opisati zgrade koje
prijete da se sa svih strana obruše
i sasijeku me
kao bambusov štap.

CHELSEA GIRLS

Kava na istoku ima drugačiji okus,
kažeš dok sipaš
nešto više šećera.

U autobusu na putu za Havanu
jednom smo tako sreli ženu
koja je na sav glas vikala da je
njeno srce ušećerena gomila.
Jabuka zaboravljena u vjetru.

I što da radimo s njenim srcem?
Ipak smo, u globalu
betonski barbari.
Biljke uzgojene u staklu.

Pijemo udare vremena iz visokih čaša.
Brzi espresso očaja.
Izmišljam
bar jedan razlog da se rastanemo.
Okrećem ploču 'Chelsea girls' sve dok
svjedok ljubavi ne zaboravi
crnu smrt ispod jezika.

RIJEKE LJUBAVI, CHET BAKER

Zamisli koliko je
vode moralo biti na nebu
da bismo po njoj ovako gazili
kao preko nasada pamuka.

Crne djevojke pored ceste
prodaju hrenovke u plastičnim kanticama
vranama ne pada napamet
da budu neke ugodnije ptice i
postajemo ambasadori straha nas dvoje
nježno se njišući na vjetru.

Ništa od ovog podneblja
ne mogu vezati za anđele
koji se naviruju u naše stanove preko ograda
od kristalnog čelika koji pjeva
kao truba Cheta Bakera koji gori.

Duboko u šumama
duboko u šumama
srca u kanticama od sjevernog vjetra
tuga djevojaka zaboravljenih na suncu
i vrt od anđela.

Voda šumi pod našim nogama,
crnci
prodaju svoje hrenovke obješene o rebra
sprovod se njiše, zasviraj slađe tu smrt
ta smrt je majstor iz Njemačke naša lica
postaju sjeme šećera, odsjaj
Cheta Bakera koji gori.

ZASTAVE

Sve skupa, to nije neka velika filozofija.
Woodo služi da
nekoga probudiš iz mrtvih.

Možda bi najradije
vratio na svjetlo mog šarenog zeku.
On je od svih
možda najviše zaslužio da živi, a i
mora da je grozno
biti pokopan na životinjskom groblju.

Zato sam ja zeku umotao u zastavu
i poslao ga niz Rio Grande.

Zastave su sad prazne i pjege
preuzimaju površinu naše ljubavi i mogli bismo
pokušati zeku dovesti natrag.

Druga je stvar što smo sad u Berlinu;
ovdje ko je umro,
umro je.

RIJEKE

Anđeli su konačno preuzeli brod.

Na palubi mogu promatrati
kako se rijeka pretvara u more.
Postaje kamen i tone
na dno oceana.

Tako je to s rijekama.

Spreje ti ga dođe
nešto kao Sava.
Obje imaju
boju toplog jesenjeg čaja.
Rijeke postaju jedno u vremenu, ali

Švabe su ipak
započeli dva svjetska rata i sve to,
nekako nisam na čistom.

Ubacit ću u uši opet onaj
'Berlin' Lou Reeda, onako,
više zbog feelinga nego zbog glazbe, anđeli
progrizaju prozor moje kabine.

Njihovi jezici pjevaju o krvi,
postaju kamen u ustima mačaka.
Mačke po zidovima
ispisuju svoju posljednju volju.

SMRT IMA VIŠE ŽIVOTA NEGO MAČKA

NARANČE, ELVIS I SMRT

Ne znam kako bismo mogli zaboraviti Elvise
dok jedemo naranče, dok se
kora uvija i gledamo ih iz prikrajka,
Elvise na ormaru, naranču u rukama,
i smrt na prozoru.

Elvis ti ga kod nas dođe
nešto kao dunja.

Nekoliko ćemo još godina, osjećam
zajedno guliti naranče.
Kod nas to ispadne
kao neka vrst simbioze.

Na kraju ćemo vjerojatno
pokušati narančama hraniti golubove.
Ja ih volim jesti, ti ih
više voliš skidati.
Kore završe na radijatoru i do jutra su,
kao i mi,
neprepoznatljive.

A onda ponovno, ovaj put iznutra,
unutrašnjost naranče, osjećaj Elvise
i smrt u sobi.

KOŠER

Večeraćmo kao i obično mlijeko i kekse
ponekad,
ako neko ima zatvor
šačicu suhih šljiva.

Možete biti sigurni
da ja redovito nisam onaj
sa zatvorom.

Dnevnik je gotov.
Ustaješ i uzimaš
paket sa šljivama.
Kad bolje razmislim,
ja *nikad* nemam
takvih problema.

Uzimam jaja, sir i masline.

Kažeš: sve što jedemo je mrtvo, smijemo se,
smrt ima
toliko različitih okusa.

JEDNO

Koliko je vremena moralo proći
prije no što sam ti mogao
nešto pokloniti.

S vremenom sam naučio da je dijeljene
to što nas čini jednim.

Poklanjajući ti pticu
čelične okove ili
ploču grupe 'Ramones',
shvatio sam da su najljepši pokloni
oni potpuno nepotrebni.

Na primjer kao
'Napravi svoj vlastiti
moderni namještaj' primjerak iz

19

63.

EGZISTENCIJALNO

Posvađali smo se oko hrane.

Možda zvuči nevjerojatno, ali
uvijek se uspijemo posvađati
oko poante obroka.

Možda je stvar u tome
što različito percipiramo
postojanje.

Ona uživa u hrani kao
neka vrst lasice, a ja sam više
'nervozan-sam-kad-sam-gladan'
tip.

Onda na scenu stupa diplomacija.

Kako to u politici obično ne bude
vrlo brzo
pronađemo zajednički jezik,
a onda nam, na neko vrijeme
jezici postanu jedno.

VRLO, VRLO HLADAN LISTOPAD

Statistika kaže da
ljudi najčešće umiru
ujesen.

Čak i za vrijeme ratova
brojke uglavnom
ostaju iste.

Elvis je umro ujesen.
Ujesen su skončali
skoro svi veliki ljudi.

U ovom trenutku, dozvolite mi
smatram kako jednostavno
nisu željeli dočekati
zimu.

UBRZO NAKON LJETA

Kažeš uživaš u svakom trenutku
ove okrugle jeseni
ispuštajući štapić iz ruku
u magli kupaonice.
Dok nestaje
negdje u mraku iza mašine
uviđam kako si
još uvijek mokra,
kako si
slana, i mislim
mogli bismo i mi načas
pasti gdje nas
još dugo neće pronaći.

ONAJ KOJI NAS JE SPASIO

Šerbedžija je šaptao
nešto o našem poznanstvu
i večer je prijetila da
krene upravo u tom
smjeru.

Nismo razgovarali.
Nismo gledali jedno u drugo.
U biti uglavnom nismo
međusobno postojali.

A onda su krenuli Kennedysi,
sunce je izašlo
negdje daleko kod Kine.
Netko je donio pivo i
svi smo se već

poznavali godinama.

OPRAVDANO

Rekla je da je to najbolje što se
nekom u životu
uopće može desiti.

Pokušao sam pronaći princip
pomoću kojeg možemo sa sigurnošću tvrditi
da je nešto uistinu najbolje i
naravno,
nisam uspio.

Perspektive su nešto kao
općeprihvaćena stvar,
od Nietzschea naovamo.

Rekla je da sam dosadna stara kornjača
i pretpostavljam da je to uistinu
najbolje što je mogla
učiniti.

JEDNOSMJERNA ZA BARFLOOR

AMERIKA

Gledam povremeno na istok
povremeno na jug
svugdje bijelo kao Trabant
sretniji dijelovi zebre
uzimam čaše sa slamkom
i točim američki viski
u američku zastavu
uvijek me zanimalo
kakve veze ima Amerika s ledom
kao da stvar nije od početka bila jasna
(debeli turisti)
opet uzimam vjetrenjaču
penjem je u maloj količini na nebo
osluškujući šareno
imam vrpču 'Brave heart'
PEZ kutijicu Pluton
crvenu naranču
na odgovarajući način
ubodem se neboderima
onda pužem staklima
ogrnut jutarnjom mučninom
kao pauk Spiderman
koji izgubi moći koji tako
postane čovjek
nabrzinu

JEDNOSMJERNA ZA BARFLOOR

Imam pisaći stroj
kartu i
Moniku ispod pazuha
mogu kupiti lijekova koliko hoću
ali kupujem pivo
ogrlicu od školjaka za nogu
nimalo logičan izbor
(ukoliko ne smatrate alkohol lijekom)
onda posjetim francuskog lososa
ili domaću pastrvu
zaboravim da sam ikada išta popio
i otvorim one konzerve mršav i sretan
možda jednom bolestan
ali nikad
student medicine

OTKRIĆE

Kada ustanem u kadi vidim svijet
drugačiji od onog televizijskog
i onog u mjehurima sapunice
prostranu palubu jedrenjaka
kojim plove Cook i Kolumbo
obujmim tijelo koale
povedem goveda
koja ne razlikuju vodu od vode
kao Zagorci
sve je to potrebno za putovanje
dok sjedam upalim *space shuttle*
ovaj put sve u pilulama
bez sekstanta
poklone mi električne udove
vrećice za povraćanje
konop od kopnene konoplje
koplje
liniju ispalih zubi
zamotanih u kobru

DIPLOMACIJA

Bio sam privremeno dinosaurus
onda Kanadčanin
glave presječene na dvoje
(nešto kao
susret mačete i avokada
na ping-pong stolu, kao
Sharon Tate)
i raznobojan od neonskog svjetla
ona je rekla
kad zatvorim oči vidim mjehuriće
pa na što sam ja spala
ko zadnji jebeni hipi
a ja sam rekao
izgledaš bolje no obično
možda si nešto učinila s kosom
ona je
kimnula i sve je
opet bilo u redu

RAZLOG

Uzimam ploču i stavljam je u more
kao kit koji nježno ulazi
kao groždice
razmišljam koliko pijeska možemo
biti udaljeni
ako ga posložimo u točku
dovoljno je vode između proteklo
da možemo sjesti i omotati se travom
uzeti iglu koja pjeva
učini me sretnom učini me lijepom djevojkom
i prisloniti je uz plastiku
komadić stakla i porculana
i marinirane kože
ostaviti bubanj nategnut latice spremne
i čuditi se razlogu zbog kojeg ne svira
možda je sol čini slabijom
istrošenom
tihom kao podmornica kao
mehanizam mačke

ODOKA, NIGDJE

Pedeset tomova prašine odlažem
na police od ružinog drva
onda izlazim na balkon
i gledam dugo u smjeru polaska
pošto jedno od nas
u svakom slučaju nije žena
red je da stvari razmotrimo
logično
rupice ćemo poslati vampirima
da se u njih uvuku
a slušalicu ostaviti za kišu
zaboraviti na brzinu
porculan i 'gad seyv d kvin'
onda odlučiti da se prisjetim
kad sam bio zelen kao orasi
promrzlih prsa
pa sam uzeo stvar u ruke
i odlučio se posvetiti Bogu
a onda se našao nekako podignut gore
dobivši rutinski napad vrtoglavice i
opsovao sve svece
i onda mirno promatrao
kako odbijaju pozvati
pomoć

LIFTBOJ

Čudna šutnja se razvija među nama
dok se zatvaramo u vreću
s glavama prema jugu
vani je ona pretjerana količina ljeta
kad zaboraviš
na igle i škorpione
stvari koje te čine uvjetnim
zrak i nevine djevojke
isprepletene palmama
u ovom predjelu domaćih orisa
jedino što preostaje je uspostaviti sjenu
koja se ne prilagođava suncu
i nije električna
razapeti ležaljku u križ nad nama
i prihvatiti mrežu kao verziju neba
leći i usnuti
upuzati duboko u uho
i stiješnjen dolje među kostima znati
da jedina sigurna vrata u životu
jesu izlazna

3 x 3

JEDNOSTAVNA

Gudač je umro sam na krovu
i smrti nije preostalo ništa
nego da izgradi od njegovih nogu
stepenice do neba.

Smisao života za smrt jest
učiniti odlazak uočljivijim.

Nikad ne vjerujte onima što kažu
da su poezija
umjetnost
ili poželjne žene
smisao života.

Život je smisao života.
Živjeti život je
smisao života.
Otprilike

nešto kao puzzle.

DOMAĆA

Gudač je umro gore na krovu
ma,
jebo mu ja mater.

Svadba je davno završila
harmonikaši otišli kući.

Što nije umro na svom krovu,
samo bagra ostavlja drugom
svoje prljavo rublje.

Morat ćemo sad umjesto njega
pospremiti instrumente
platiti piće susjedima;
Haronu
Smrti

i grobarima da ga odnesu.

INTERNACIONALNA

Gudač je živ
u nekoj kolibi u Meksiku
s Elvisom i Morrisonom.

Bit gudača jest
da bude trajniji od šutnje.

Gudač nikada neće umrijeti,
gudač je besmrtn;
Smrt je gudalo,
njoj ćemo morati
polomiti ruke.

JEDNOSTAVNA

Živim u neboderu.

Ponekad sretnem Velasqueza kako otvara poštu
pita kakvo je stanje,
može li što učiniti za nas, koliko duše
možemo prenijeti preko granice.

Između redaka pokazujem mu što mislim.
Kažem, izvedi me

na brz harakiri.

DOMAĆA

Što nam preostaje u ovom popodnevnu
kiši i nad vratima piše: 'Bog, nedjeljom
zatvoreno',

tučci su dobili trbuhe,
jesen je
od jesenjih kiša mi uvijek dođe
da objesim Mladena Bodaleca
ili izađem pijan na balkon gol do pojasa
i uvučem te unutra
i objasnim ti par stvari o štetnosti joge;

ionako oboje znamo
da je jedino što nam preostaje prije noći
potražiti neutralno rješenje,

posaditi na stolicu pored sebe trideset vragova
i naučiti ih da računaju,
svakom nadjenuti i odmah zaboraviti ime.

INTERNACIONALNA

Koliko je vremena moralo proći
da crkva prizna da je zemlja okrugla
zatim da se okreće oko sunca
da je inkvizicija pogreška
i tako dalje.

Prilično spora institucija.

Dok ronim pogledavajući u more
razmišljam koliko će im trebati da
dopuste kontracepciju, gay brakove
ili odustanu od celibata.

Istovremeno se pitam
koliko će trebati američkim režiserima
da nauče da u Vijetnamu
sunce nikad ne zalazi
u ocean.

JEDNOSTAVNA

U životu sam vidio
svega nekoliko nojeva,
sasvim dovoljno da naučim
da su nojevi životinje
sa stavom.

Mora da je užasno biti ranjeni noj.
Mora da na svijetu ima
više zadovoljnih nojeva
nego zadovoljnih ljudi.

Očito,
potrebna je velika doza discipline
da tako nedvosmisleno pokažeš
da nešto stvarno nije tvoj
posao.

DOMAĆA

Jednom je iz čista mira rekla:
vidiš, roda, to ti je
kurac od ptice.

Odmah sam pomislio da je trudna.

Oprezno sam natuknuo:
jel to nešto osobno protiv roda
ili općenito protiv ptica
koje se ne jedu?

Zapalila je cigaretu
(a zaklela se da u trudnoći neće pušiti)
i pogledala me unezvjereno
kao Vincent Vega.

Tako sam znao da nije trudna.

I još sam znao da Smrt ima ogromna muda
i da nije baš pametno
sa njom ostati
nasamo.

INTERNACIONALNA

George Michael, Elton John,
bilo što.
Ništa nije
dovoljno jezivo da je zaustavi.

Dobar razlog da se uspnemo na krov
i napišemo na brzinu
nekoliko redaka.

Ne moramo nauljiti gudala.
Ne moramo paziti na piće.

Vidiš, kažem:
možda najbolje da odmah
započnemo svoj minimalni
requiem.

POSLJEDICE RANOG USTAJANJA

DOKTRINA

Poanta je u tome da se ostane
fleksibilan.

Neki to nauče prije
neki poslije,
a neki nikada.

Još ne znam kako stvari stoje,
no očito je umjerenost ono
što je bitno.

Umjerenost u spavanju, umjerenost u alkoholu, umjerenost u
seksu.

Ako krahiraš neće biti dobro,
poraz će donijeti crne svirače roga, kome je poraz
još dobrodošao.

Ako ustraješ preko mjere
završit ćeš u društvu konjske lubanje,
ako odustaneš možeš navući samo
najbolje neprijatelje.

Umjerenost u jedenju, umjerenost u čitanju debelih knjiga,
umjerenost u
umjetnosti.

Poanta je u tome da se ostane fleksibilan, no
to samo neznatno uvećava
tvoje šanse.

Ruskim gimnastičarkama, recimo
uopće nije
pomoglo.

ŠKAKLJIVO

Još uvijek nisam pokušao
položiti vozački ispit.

Sjajne šasije su divne.
Automobilski prilazi su divni.
Ali
pred automobilom se osjećam
kao K. pred vratima
katedrale.

Polja lubenica su divna.
Polja lubenica je nemoguće
obići automobilom.
Ponekad dok prelazim cestu
pomislim koliko bih
tih divnih stvari
očito
propustio.

Istovremeno se sjetim
svih govana koje
nisam.

USPUTNO

Ne razmišljati ni o čemu je
ponekad blagoslov.

Ponekad se sjetim da je
Bartok kada je umirao
1945. u New Yorku
rekao nešto o tome i o
mirisu smole na tvojim rukama.

Bartok je bio bolji od ostalih,
znao sam to
po tome što je mirno mogao
zabraniti sve osim orgulja.

Mogu vidjeti kako
osluškuje tišinu,
miris domaćih košnica, ravnicu
sve tamo do Mađarske,
a onda
kratko škripanje kočnica,
kvartet koji obećava i kratka
sonata ispod noktiju.

ISTOK

Putovati na istok
znači odustati od mogućnosti povratka,
ukopati se u bjelinu iznad oranica
koja je odraz polarnih noći.

Putujući na istok uvijek izgubimo
nosivi dio sebe.

Od kad sam saznao da agent 007
nije nikada hodao među nama
znao sam da se moramo zatvoriti
u polarne tuš kabine
kako bi spriječili bijele lisice
da nam se uvuku u srce.

Vlakom na istok putuje se posljednji put,
zato ljudi u ovim krajevima
uzoravaju snježna prostranstva.

Iz tih brazdi
upisanih u zemlju crvenim kombajnima
nužno će niknuti nešto neočekivano,
mrtvo tijelo agenta Bonda,

lisice koje nas preuzimaju iznutra
i polako odbijaju dalje.

NJEGA ĆEMO JEDNO VRIJEME PSOVATI

1.

Iguane su nestale
ptice pobjegle na zapad,
mi ustrajemo u ostanku.
čaše na stolu,
plahte na krevetu
noć u krevetu
ćelavoj kutiji;
u sobi bez prozora ništa
ne kazuje kako ćemo umrijeti.

2.

Preostale ptice,
nije ostala
ni jedna koja nas ne poznaje.
nježna zima koja donosi
miris doručka ujutro;
mislim
možda ne možemo gorjeti ali
u slobodno vrijeme se
u svakom slučaju utapamo.

3.

Promatram policajce kako umiru,
i policajci su ljudi;
novinari, bankari, vrtlari.

smrt je biće koje se sastoji od rupa

i sva se zbuni kada
pokušava samu sebe odnijeti.

STRAH

Gospođa na pločniku je zauzdala svoje pse
i mi smo mogli proći, čim je opasnost
minula.

Neprijatelji mačaka su bili sami veliki kao
mačke, i opasnost nije bila moja,
opasnost je imala ona, a
ja sam imao nju.

Rekao sam: pa tome uvijek možeš doskočiti,
ako te već napadnu šutni ih jednom
pa si mirna, rekao sam, iako,

strah je bio bijesan kao lavina kao lavovi
i spreman da se obruši.

Opasnost je prošla i mi smo mogli proći,
polja su bila blizu i mogli smo ploviti a
asfalt je bio plodan i mek poput bestežinskog
pamuka.

Strah je još uvijek bio tu negdje, gol u crnom
šeširu, šepurio se bez brnjice, neki tuđi
strah, ja sam uvijek imao
nogu.

Danas, kažu, postoje sofisticirani mehanizmi
protiv lavina, i ljudi koji su plaćeni za to;
teret ubija samo poštare i srčane bolesnike,
voda se veže na vodu, strah na strah, smrt na
smrt.

A ako ipak snjegovi krenu i obruše se
na nas nespремne izgubljene u bjelilu, rumene
od tijesnih ostiju kupina, znaj, još nije sve

izgubljeno.

Uvijek postoje bernardinci koji će duboko duboko
kopati

i iznijeti nas svojim zubima na svjetlo.

DVOBOJ (LJETO U GRADU)

U ljetnom popodnevnu običavam sjediti
na terasama koje inače ne služe ničemu
ako nemaš golubarnik ili helikopter
ili si opsjednut promatranjem rublja

igra svjetla i sjene je ovdje
potpuno nezanimljiva
kao dvoboj između
Kasparova i tetrisa
mada sam znao i neke
koji su voljeli rublje

trenutci u kojima se
i sam osjećam nepobjedivim
na krovu grada kad je 40 u hladu
a hlad je nešto što
samo horizont ovdje može pokloniti
partija u kojoj moja glava uglavnom pobjeđuje

antene i nisu
baš neka konkurencija

RAVNOTEŽA

Vrijeme je na trenutak da zatvorim prozore
okviri i stakla
napadaju slobodan prostor pod nama
perači iz gorske službe
pokušavaju spasiti fasadu
i ako pogledamo polako u smjeru neba
ugledat ćemo šišmiše u plavim odjelima
i daždevnjake kako vise
naglavačke prema ponoru.
Onda na trenutak
razmislim o svemu što mogu
a to utjera strah u kosti alpinistima
i oni uzmaknu najbrže dosad i
povuku za sobom svoje svilene niti.
Perači su paukovi nadzvučnog prostora.
Za deset maraka po kvadratnom metru.
Život je nešto kao tuš u neboderu
čim netko drugi otvori vodu odmah
sve ode u kurac.

BARO KOMORA, JOY DIVISION

Jednom rukom podižem barometar
i postavljam ga okrenut leđima
na staklena vrata tvoje sobe.

Sada

osim što mogu vidjeti stanje stvari
čuti iznutra hroptanje
ili 'She's lost control'
mogu i znanstvenom metodom znati
što se unutra dešava.

Tako od našeg boravišta
pravim mali ekološki rezervat.

Kad kažem da sprječavam
zagađenje bukom,
uglavnom to mislim
doslovno.

Svaki put kada se sretnemo
naglas ću izgovoriti abecedu
a ti iz nje sačini sve što ti je potrebno,
centon ljubavi
molitvu
ili nešto bez veze o vremenu.

STRATEGIJE PROTIV ARHITEKTURE

1.

Kuhinja je centar svemira.

U kuhinji imamo gramofon
grijalicu i toster,
ono što čini poveznicu
između čovjeka i boga, nešto kao
Prometej.

Spavaće sobe su plastični ponor.
U dnevnoj sobi se
objesio Curtis.

Kuhinja je centar svemira,
netko bi rekao
božja ruka.

Ono nešto između nas
što istovremeno jest tu i nije, kao
savršen štagalj;
brzo pripitomljena ptica
koja izabire ne gorjeti.

2.

Strategija sutona jest
ostaviti podlogu netaknutom.

Lice anđela posuto sutonom.
Le Corbusier posut sutonom.

Jebem ti anđele.
Trebalo bi uvesti

estetski sud za anđele
i vratiti smrtnu kaznu.
Koji vrag me uopće
natjerao da spomenem anđele?

Strategija sutona se uvlači u nas
kao tuga u istočnu Njemačku,
kao smrt u konje.
Zida polako građevinu noći,
pothlađuje zvijezde,
a kada odluči propasti

ostavlja podlogu netaknutom
i ne čini je lakšom.

3.

Kuhinje su centar svega, to sam već
rekao.

Unutra postoji stol pod koji
uvijek možeš pobjeći, stolice na koje
možeš priljepiti đavla.

Problem su temelji u nama
koje ne možeš dohvatiti.
Vertikala tišine u našim nogama.

Dnevne sobe su konjska lubanja,
dnevne sobe
će prije ili kasnije postati jedno.

Garaže su ok, Cobaina nikad
nisam previše volio.

KOLUMBOVA OSVETA

Izleti u nepoznato su uvijek ono
što nas može učiniti sretnim.
Pritom je potrebno sreću promatrati
kao fazu, a nepoznato kao prvo što
oko sebe primijetiš.

Primijetiti stvar kao nepoznatu
jest ono što je čini
istovremeno dalekom i bliskom.

Obale s kojih se otiskuješ su
sasvim individualna stvar.
Ishodište po prirodi ostaje nezaštićeno.
Sve što smo bili pretvara se u naftu.
Otkopčaj košulju i
pogledaj preko ograde, meduze su
preuzele pučinu.

Nepoznata stvar zahtjeva da je zagriš
kao želju za padanjem
i pomoć kad ti je potrebna.
Tvoj izlet mora postati
Kolumbova osveta,
ekspedicija koja će te uspostaviti kao
umirovljenog oficira ili
kameleona između ljubavi i šutnje.

HIDRAULIČNI TANGO

Rekla je da ostaju dan ili dva
u liftu je bio pakao a
hidraulika tiha
i mrtva kao smokve na suhim terasama

psi su unutra bili budni
ljetu je savršeno doba za lavež
mislio sam
a mislili su bome i oni

dan ili dva, sve u svemu
rekla je mrtva hladna
i ruku ispruženih prema pučini
otprilike kao lift

a ja sam
ustao i prepustio sjedište starijima
kao u vlaku, kao da idemo
na najljepši odmor u životu
u Zaostrog, Makarsku ili
bilo gdje prema jugu

MRTVI OTOK

1.

Devedeset posto ljudskog tijela
sastoji se od vode
suha tvar je
ono sasvim neodređeno

također tri četvrtine Zemljine površine
pokriveno je vodom

stanje svijeta
barem s obzirom na vodu
ovdje se ponavlja
u upravo pravoj proporciji
dapače

zimi vjetar i voda još više suze
raspoloživi prostor
i voda se konačno prostire
od tvojih cipela
do Memphis Tennessee, U.S.A
mjedenih monaha
trudeći se da iznjedri
vodu iz tvojih očiju
vodu iz tvojih usta
i da se sav pretvoriš u pjenu
i odbiješ gutati alge i soli
prestaneš piti
u svakom slučaju

povlačenje nije ništa manje opravdano
nego ostanak

2.

Uz malo strpljenja
možeš pokupiti školjke
što ih jugo izjutra rasuje žalom
nanizati ih na komad krene
i dobro podvezati
i lakirati bezbojnim lakom

onda prevrneš sanduk
od vode drugog jutra pod palmama
i imaš svoju cijenu
ako te bilo što pitaju
imaš umorno lice
tvrdiš da ti pužići
rastu samo noću uz najljepšu mjesečinu
i daju se ubrati samo rukom
koja nije noćima prinijela
ustima hrane
i da su dolje rebra dupina
i slične bedastoće

okivaš njihova zapešća
vratove
bedra
ne prestaješ dok ne dobiješ
što si tražio
ustraješ poput iskusnog stoika

i popuštaš samo najboljim osmijesima

3.

Prve plaže planu kao kokice
do onih udaljenijih potrebno je
nešto više napora

plivanja u perajama
levitiranja iznad
zvijezde japanskih turista

osjećanja kao
ljupki riblji mjehur
pokisli padobran

4.

Glazba ljudskog tijela
naspram glazbe školjaka
ostavljeni na sonornom pijesku
u betonskim vitrinama
ipak
kosturi ostaju

Marko Pogačar

Rođen 1984. u Splitu. Urednik u književnom časopisu Quorum i dvotjedniku za kulturna i društvena zbivanja Zarez. Bio je stipendist fondacija Civitella Ranieri, Passa Porta, Milo Dor, Brandenburger Tor, Internationales Haus der Autoren Graz, Récollets-Paris itd. Tekstovi su mu prevođeni na tridesetak jezika. Priredio zbornik *Hrvatska mlada lirika 2014*.

Objavio: *Pijavice nad Santa Cruzom* (pjesme, 2006, 2009); *Poslanice običnim ljudima* (pjesme, 2007, 2014); *Predmeti* (pjesme, 2009, 2015); *Jer mi smo mnogi* (publicistika, 2011); *Atlas glasova* (eseji, 2011); *Crna pokrajina* (pjesme, 2012); *Bog neće pomoći* (priče, 2012, 2014); *Jugoton gori!* (eseji, 2013, 2014).

Biblioteka Online

knjiga 58

Marko Pogačar

PIJAVICE NAD SANTA CRUZOM

© 2009 Marko Pogačar

© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2009, 2015, 2016

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Aleksandra David

Urednici

Krešimir Pintarić
Dario Grgić

Fotografija

© Domagoj Lozina

ISBN 978-953-6924-96-7 (HTML)

ISBN 978-953-345-285-2 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-345-286-9 (PDF)

ISBN 978-953-345-287-6 (MOBI)

Prvo izdanje

AGM, Zagreb, 2006.

Knjiga je objavljena uz financijsku potporu

Grada Zagreba i Ministarstva kulture Republike Hrvatske.

